

пр. Агрономътъ, който ръководи земедѣлското стопанство, не можеше да ни се похвали съ това, що могатъ и що вършатъ девиците. „Ако вие можете да видите нашите питомки, когато въ началото постъпватъ тукъ, идещи отъ вертепите на голѣмия градъ, никога не бихте повѣрвали, че това сѫ сѫщите тия, върху резултатите отъ работата на които вие се удивлявате сега. Че земедѣлскиятъ трудъ е Божия благодать за всички, това се знае. Но че той може да лъкува и тъй дълбоко да преражда душите — това азъ, агрономътъ, тукъ научихъ“ . . .

Не можахъ да посетя ученичките презъ време на обучение, защото, обикновено, теоретически занятия иматъ сутринъ, а ние бѣхме тамъ следъ обѣдъ. Учатъ норвежки езикъ и литература, история, география, гражданско учение, музика, пѣние, рисуване, естествознание. Незадѣлжително се изучаватъ и други предмети. Нѣколко пъти презъ седмицата иматъ общи беседи, въ които се размѣнятъ мисли по злободневни въпроси изъ всички области на живота. Често се даватъ и забави. Имаха вече достатъчно събрани суми и разчитаха въ скоро време да си купятъ кинематографъ. Понѣкога въ приюта идатъ отъ Християния видни хора и държатъ сказки, даватъ концерти и пр. и нерѣдко самото заведение урежда по-близки и по-далечни екскурзии за ученичките си.

Къмъ 4 часа възпитаничките закусватъ заедно съ учителките си. Директорката покани и настъпва чаща кафе. Колкото и да се стѣсняваха да главоболя тая прелюбезна домакиня, все пакъ, следъ всичко видено, изкушението у мене бѣше толкова голѣмо, че не можахъ да се сдѣржа и зададохъ нѣколко въпроса. — Тая бележита апостолка на човѣчествата бѣше въ стихията си. Тя завладява веднага съ своя умъ и съ своята широка душа . . .

— „ . . . Институтъ е държавенъ. Има нѣколко такива. Гражданскиятъ комитетъ въ Християния ни подпомага въ настаняване, подкрепване и следене на питомките, които напуштатъ училището, както и за разпродажбата на изработените нѣща . . . Мѣжно се пробива новъ путь. Близо преди 30 години открихме този институтъ съ една ученичка само и тя следъ нѣколко време избѣга . . . И сега се случва да бѣгатъ, но рѣдко и то докато още не е свикнала . . . . Персоналътъ ни е главно женски. Между най-добрите ни учителки имахме нѣколко бивши питомки . . . Женско царство, въ което трудътъ, знанието и сговорътъ презрѣватъ не само пущаниците въ хубави градини, а и „нощните пеперуди“ въ истински ангели . . . Така е, натърти тя и занарежда примѣри . . . Развратътъ въ Норвегия е голѣмъ и страшенъ. Венерическите болести косятъ, броятъ на незаконородените деца е голѣмъ, семейството е подкопано. Проституцията погль-